

STRUCTURA DE REZISTENȚĂ A ADEVĂRULUI

*Să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu,
care este Biserica Dumnezeului celui viu,
stâlpul și temeliala adevărului.
(1 Timotei 3:15)*

Adevărul zidește Biserica, iar Biserica înalță Adevărul!

*Ai dat celor ce se tem de Tine un steag,
ca să-l înalțe spre biruința adevărului.” (Psalmul 60:4)*

Biserica lui Dumnezeu reprezintă structura de rezistență – stâlpul și temeliala adevărului revelat în Scripturi și în Hristos. Numai în măsura în care o comunitate locală de credință, speranță și iubire se zidește prin cunoașterea, trăirea, păstrarea, apărarea și vestirea adevărului, acea comunitate reprezintă cu autenticitate Biserica lui Hristos.

Trăim vremuri de confuzie spirituală, în care pentru mulți, adevărul nu mai contează. Adesea auzim: *Și ce dacă este adevărat!...* Am ajuns vremuri în care grupări religioase ce pretind că sunt mișcări de trezire spirituală, răspândesc concepte New Age izvorâte din misticismul oriental. Ne confruntăm cu o invazie de învățături păgâne, prezentate în limbaj duhovnicesc, presărate cu expresii biblice.

Apostolul Pavel avertizează:

*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere
învățătura sănătoasă, ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri
plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce
urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.*

(2 Timotei 4:3-4)

Ghidul de studiu are două părți: În partea I, vom studia 1 Timotei; apoi, în partea a II-a, vom studia Tit, Filimon, 2 Ioan, 3 Ioan și Iuda. Aceste epistole scurte, ne vor ajuta să înțelegem cum bisericile din veacul apostolic s-au confruntat cu învățăturile false și cum au rămas *credincioși adevărului în dragoste*. Duhul Domnului să ne călăuzească în acest demers, ca să ajungem la starea de om duhovnicesc matur, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

pastor, Vasile Alexandru Talos

BISERICA și ADEVĂRUL

Cuprins:

În perioada 14 Ianuarie—25 Martie 2018

1. Învățătura Sănătoasă – (1 Timotei 1:1-11)
2. Puterea Evangheliei – (1 Timotei 1:12-20)
3. Întâietatea Rugăciunii – (1 Timotei 2:1-7)
4. Închinarea Publică – (1 Timotei 2:8-15)
5. Calitățile Liderului Creștin – (1 Timotei 3:1-16)
6. Confruntarea Ereziilor – (1 Timotei 4:1-16)
7. Purtarea de Grija – (1 Timotei 5:1-25)
8. Investiție Eternă – (1 Timotei 6:1-21)

În perioada 15 Aprilie—24 Iunie 2018

1. Buna Rânduială – (Tit 1:1-16)
2. Lecții ale Harului – (Tit 2:1-15)
3. Deprinderi Sfinte – (Tit 3:1-15)
4. Radiografia Noilor Relații – (Filimon v.1-25)
5. Pericolul Contaminării – (2 Ioan v.1-13)
6. Dorința de Întâietate – (3 Ioan v.1-14)
7. Credința dată Sfinților – (Iuda v. 1-25)
8. Luptați pentru Credință (Iuda v. 1-25)

Pentru Biserica Bunavestire:

* În prima duminică din fiecare lună, în loc de întâlnire de studiu, grupurile ar trebui să se implice în diferite acțiuni de misiune, în vizite la biserici mici, în proiecte sociale, în evanghelizare, etc.

** Este de dorit ca cel puțin o dată pe trimestru, două sau mai multe grupuri dintr-o zonă să organizeze o părtășie comună în cadrul programului de studiu pentru a se cunoaște împreună.

Epistola Întâi a lui Pavel către Timotei

Capitolul 1

1. Pavel, apostol al lui Isus Hristos,
prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,
și a Domnului Isus Hristos, nădejdea noastră,
2. către Timotei, adevăratul meu copil în credință:
har, îndurare și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru,
și de la Hristos Isus, Domnul nostru!
3. După cum te-am rugat, la plecarea mea în Macedonia,
să rămâi în Efes,
ca să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură
4. și să nu se țină de basme și de înșirări de neamuri fără sfârșit,
care dau naștere mai mult la certuri de vorbe
decât fac să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credință,
așa fac și acum.
5. Ținta poruncii este dragostea, care vine
dintr-o inimă curată,
dintr-un cuget bun
și dintr-o credință neprefăcută.
6. Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri,
au rătăcit și s-au apucat de flecării.
7. Ei vor să fie învățători ai Legii,
și nu știu nici măcar ce spun,
nici ce urmăresc.
8. Noi știm că Legea este bună dacă cineva o întrebuințează bine,
9. căci știm că Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci
pentru cei fărădelege și nesupuși,
pentru cei nelegiuiți și păcătoși,
pentru cei fără evlavie, necurați,
pentru ucigătorii de tată și ucigătorii de mamă,
pentru ucigătorii de oameni,
10. pentru curvari, pentru sodomiți,
pentru vânzătorii de oameni,
pentru cei mincinoși,
pentru cei ce jură strâmb
și pentru orice este împotriva învățaturii sănătoase: -
11. potrivit cu Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu,
care mi-a fost încredințată mie.

12. Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru,
care m-a întărit,
 că m-a socotit vrednic de încredere
 și m-a pus în slujba Lui,
13. măcar că mai înainte eram un hulitor,
 un prigonitor
 și batjocoritor.
Dar am căpătat îndurare,
 pentru că lucram din neștiință, în necredință!
14. Și harul Domnului nostru s-a înmulțit peste măsură de mult
 împreună cu credința
 și cu dragostea care este în Hristos Isus.
15. O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice:
 "Hristos Isus a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși",
 dintre care cel dintâi sunt eu.
16. Dar am căpătat îndurare,
 pentru ca Isus Hristos să-Și arate în mine, cel dintâi,
 toată îndelunga Lui răbdare,
 ca o pildă celor ce ar crede în El, în urmă,
 ca să capete viața veșnică.
17. A Împăratului veșnicilor,
 a nemuritorului,
 nevăzutului
 și singurului Dumnezeu,
 să fie cinstea și slava
 în vecii vecilor! Amin.
18. Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei,
 după prorociile făcute mai înainte despre tine,
 este ca, prin ele,
 să te lupți lupta cea bună
19. și să păstrezi credința
 și un cuget curat,
 pe care unii l-au pierdut,
 și au căzut din credință.
20. Din numărul lor sunt Imeneu și Alexandru,
 pe care i-am dat pe mâna Satanei,
 ca să se învețe să nu hulească.

ÎNVĂȚĂTURA SĂNĂTOASĂ

(LECȚIA 1 – Ianuarie, 21. 2018)

„Învățăturile Tale sunt desfătarea mea și sfătuitoarii mei.”

Psalmul 119:24

Învățătura este o parte esențială în Biserică. Înainte de înălțarea Sa la cer, Domnul Isus a dat apostolilor mandatul de a face ucenici și de a-i învăța să păzească tot ce El a poruncit (Matei 28:20). Primii ucenicii „stăruiau în învățătura apostolilor” (Fapte 2:42). Citește: (Fapte 5:42).

Luni – Citește: 1 Timotei 1:1-11 (Meditează: 1 Timotei 1:1-2)

Autoritatea lui Pavel și a epistolelor sale vine din faptul că a fost numit apostol (trimis) prin *porunca* (*kat epitaghen = ordin regesc*) lui Dumnezeu și a Domnului Isus Hristos. El nu era apostolul bisericilor, nici al celorlalți apostoli, ci *apostolos Xristou – trimisul împuternicit* al lui Hristos (2 Corinteni 5:20). Apostolia lui nu era „*de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl.*” (Galat. 1:1). Căci, „*Cel ce făcuse din Petru apostolul celor tăiați împrejur, făcuse și din mine apostolul neamurilor.*” (Galateni 2:8).

Citește primele două versete și notează cine este Dumnezeu pentru noi. Dar, Isus Hristos? Ce implicații au aceste afirmații pentru tine?

Timotei, păstorul bisericii din Efes, era un tânăr sincer, destul de timid și de firav, sensibil la nevoile altora și dedicat Evangheliei, ca un sclav. Citește: 1 Timotei 4:12; 5:23; 2 Timotei 1:6-7; Filipeni 2:19-22.

Ce înseamnă urarea lui Pavel pentru Timotei?

Marti – Citește: 1 Timotei 1:1-11 (Meditează: 1 Timotei 1:3-4)

Ce misiune i-a încredințat Pavel lui Timotei în Efes? De ce crezi că era nevoie să-i reamintească aceste lucruri? Este confruntarea ereziilor o sarcină ușoară? Încearcă să răspunzi la aceste întrebări.

Biserica se întemeiază pe învățătura Domnului Isus și a apostolilor. Domnul Isus este cheia înțelegerii Sfințelor Scripturi.

Isus a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică. Dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Și nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața!*” (Ioan 5:39-40)

Iudaizatorii foloseau Scriptura și tradițiile iudaice pentru înșirările de neamuri, adică pentru identificarea descendenților evrei. Învățătorii falși citesc Biblia prin ochelari dogmatici și folosesc versete scoase din context pentru a-și susține propriile învățături.

Ce efect are Cuvântul lui Dumnezeu în viața ta?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 1:1-11 (Meditează: 1 Timotei 1:3-4)

Expresia ”altă învățătură” vine de la *hetero-didaskalia* (*hetero* = altă, diferită, deosebită, amestecată; *didaskalia* = învățătură). „*Dacă învață cineva pe oameni învățătură deosebită, și nu se ține de învățătura care duce la evlavie*” (1 Timotei 6:3-5). Învățătura *deosebită*, considerată ”*mai spirituală*”, duce la certuri, invidie, clevetiri, suspiciuni, etc.

Ce efect are învățătura care o primești în biserică?

În epistolele sale, Pavel scrie că unii propovăduiesc „*o altă evanghelie*” (Galateni 1:6-9), „*un alt Isus*”, „*un alt duh*” (2 Corinteni 11:4). Iar aici vorbește despre „*altă învățătură*”. Unii înlocuiesc Cuvântul cu basme sau mituri (*mythos*) închipuite. Apostolul Pavel îl sfătuiește pe Timotei: „*Ferește-te de basmele lumesti și băbești.*” (1 Timotei 4:7)

Cu ce învățături nebiblice ne confruntăm astăzi?

Joi – Citește: 1 Timotei 1:1-11 (Meditează: 1 Timotei 1:5-7)

Învățătura sănătoasă are ca țintă dragostea. Ar trebui să privim Legea prin două lentile ale iubirii: ”*Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.*” Aceasta este

cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși." (Matei 22:37)

În ce măsură Cuvântul produce dragoste autentică în viața ta?

Ca o barcă ce plutește în derivă, învățătorii falși s-au îndepărtat de țintă și au rătăcit. Vântul pasiunilor firii pământești (Coloseni 2:18-23) și cârma înșelătoare a unei inimi împărțite (Iacov 4:8) fac inefficientă Legea, care produce doar glazură, o formă de evlavie, fără substanță. E tragic să nu știi nici ce spui, nici ce urmărești, ci doar să impresionezi! Cum identifici cursul învățaturii sănătoase într-o biserică?

Vineri – Citește: 1 Timotei 1:1-11 (Meditază: 1 Timotei 1:8-11)

Dacă cei ce vor să fie justificați prin faptele Legii nu știu nici ce spun, nici ce urmăresc prin învățătura lor, noi știm – spune Pavel – că Legea este bună dacă cineva o întrebuințează bine. Legea a fost dată pentru a restrânge și pedepsi răul în societate și pentru a demasca și zdrobi neprihănirea de sine a celui păcătos, spune Luther. Legea condamnă! Evanghelia mântuiește! Legea este *îndrumătorul* care ne conduce la Hristos. Legea cere conformare, Evanghelia produce transformare! Pavel dă o listă a celor pe care Legea ar trebui să-i trezească din păcat. De ce îi include aici și pe cei ce se împotrivesc învățaturii sănătoase?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 1:1-11 (Recapitulează)

1. Învățătura în Biserică.

În epistolele 1 și 2 Timotei; Tit, Pavel folosește de 35 de ori cuvintele: *a învăța învățatură, învățători*. Bisericii din Corint, Pavel îi scrie:

De ce folos v-aș fi eu, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi și dacă cuvântul meu nu v-ar aduce nici descoperire, nici cunoștință, nici prorocie, nici învățatură? (1 Corinteni 14:6).

Bisericii din Roma, apostolul îi amintește:

Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau scripturile, să avem nădejde.” (Romani 15:4)

În ce măsură consideri importantă învățătura biblică în biserică?

2. Responsabilitatea ucenicilor.

Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești. (Coloseni 3:16)

Chiar și cântările în biserică trebuie să conțină învățatură biblică.

Spune că femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare cuviincioasă, să învețe pe alții ce este bine, ca să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii. (Tit 2:3-4).

Un credincios matur trebuie să fie în stare să învețe pe alții. Și femeile au această responsabilitate, chiar dacă unele biserici nu le acceptă.

În adevăr, voi, care de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu... (Evrei 5:12)

Iacov spune: „Să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom avea parte de o judecată mai aspră.” (Iacov 3:1). De ce crezi că Iacov ne avertizează?

3. Responsabilitatea păstorilor.

Domnul Isus a dat bisericii „... păstori și învățători..., ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vând de învățatură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire.” (Efeseni 4:11-15). Nu întâmplător scrie Pavel bisericii din Efes!

Ce pericol pândește biserica după plecarea lui Pavel? (Fapte 20:28-30)

PUTEREA EVANGHELIEI

(LECTȚIA a 2-a – Ianuarie, 28. 2018)

„Toți cei cu inima fără prihană se laudă că sunt fericiți.”

Psalmul 64:10

Pavel numește Vestea Bună a mântuirii, *Evangelia slavei fericitului Dumnezeu (v.11)*. Te-ai gândit că bucuria și fericirea lui Dumnezeu stă în faptul că noi copiii Lui avem parte de harul bunătății dragostei Sale?

Luni – Citește: 1 Timotei 1:11-20 (Meditează: 1 Timotei 1:11-13)

Pavel depune aici mărturia personală a întoarcerii lui la Dumnezeu. El începe și încheie această mărturie cu recunoștință, mulțumire și laudă adusă Domnului Isus Hristos și lui Dumnezeu Tatăl.

Scrie în câteva fraze pline de recunoștință, mărturia convertirii tale?

Iată ce schimbare a făcut Isus în viața lui Pavel, din prigonitor a făcut slujitor! Evangelia produce cea mai importantă și pozitivă întoarcere în viață, după cum scrie Pavel: *„De la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat.” (1 Tesal. 1:9)*. De la ce ne satisface temporar și ne înrobește, la ceea ce Îl glorifică pe Dumnezeu, și aici și în eternitate. Evangelia înseamnă minunea că Hristos ne acceptă, ne transformă, ne întărește și ne pune în slujba Lui. *Diakonia* se referă nu doar la slujirea în biserică, ci și la slujba (job-ul) în societate. *„Orice faceți să faceți din toată inima ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni. Voi slujiți Domnului Isus Hristos.” (Colose 3:22-24)*.

Cum Îl slujești pe Hristos, la serviciu, în firmă, la școală, în familie?

Marti – Citește: 1 Timotei 1:11-20 (Meditează: 1 Timotei 1:12-14)

Evangelia - Vestea Bună începe cu Vestea Rea a stării de păcat. Pavel pune în contrast ceea ce este acum prin har, cu ceea ce era înainte prin Lege; un hulitor, un prigonitor, un batjocoritor. Cineva ar putea

spune, eu nu sunt așa de păcătos! Nici Pavel nu se considera păcătos înainte de a-L întâlni pe Hristos. Dimpotrivă, după Lege, el se considera un om evlavios. Era convins că se poate încrede în moștenirea sa religioasă, în râvna lui sinceră și în purtarea lui fără greșală. „*Eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, evreu din evrei, în ce privește neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană. Mai înaintat în religia iudeilor, decât mulți din neamul meu de o vârstă cu mine, însuflețit de o râvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești.*” (Filip. 3:4-9; Galat. 1:13-14). Azi ai spune: „*din părinți creștini, botezat, practicant, bogat în fapte bune*” Cum te evaluezi înaintea oamenilor? Dar înaintea lui Dumnezeu?

Referindu-se la acea perioadă din viața sa, Pavel a mărturisit în fața împăratului Agripa: „*Credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva numelui lui Isus din Nazaret.... În pornirea mea nebună împotriva lor.*” (Fapte 26:9-12). Cum poate un om cu aleasă educație religioasă, plin de pasiune pentru datini, fără nici o pată în CV, om de toată încrederea pentru cele mai înalte autorități religioase, membru al celei mai stricte grupări religioase, să își dea seama că era doar un fanatic religios?

Iată ce mărturisește Pavel: „*Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind o lumină din cer.*” (Fapte 26:13). Avem nevoie de lumina Duhului Sfânt, ca să realizăm că „*lucrăm din neștiință, în necredință.*” Ce a însemnat pentru tine iluminarea și trezirea Duhului Sfânt?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 1:11-20 (Meditează: 1 Timotei 1:15)

„*Hristos Isus a venit în lume pentru cei păcătoși.*” - era mărturisirea de credință a primilor creștini. Însăși esența Evangheliei este cuprinsă în acest cuvânt. Chiar Domnul Isus a spus: „*Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.*” (Luca 19:10). Ce înseamnă că a venit în lume, decât că El pre-Exista din veșnicii (Ioan 1:1-18). De ce pentru cei păcătoși, și nu pentru cei neprihăniți? „*El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl.*” (Galat. 1:4). Și aceasta potrivit cu planul pe care îl alcătuiuse în Sine Însuși, înainte de veșnicii (Efeseni 1:10).

Evanghelia înseamnă iertare de păcate și ea aduce la lumină viață veșnică, în Hristos Isus (2 Timotei 1:9-10). Religiile lumii se bazează pe ceea ce poate face omul ca să fie acceptat de Dumnezeu. Evanghelia ne spune ce oferă Dumnezeu prin jertfa și învierea Domnului Isus.

Cum ai putea împărtăși în câteva cuvinte esența Evangheliei?

Dar Pavel nu se oprește la declarația crezului: *"Hristos Isus a venit în lume pentru cei păcătoși."* ci, adaugă, *"dintre care cel dintâi sunt eu."* Harul este universal, dar beneficiază personal numai cine îl primește. O traducere spune, *"dintre care cel mai rău sunt eu."* Pavel nu s-a pus pe cântar cu păcătoșii lumii, ci, prin lumina Sfântului Duh, s-a văzut cel mai păcătos om de pe pământ. Nici nu spune *"am fost"*, ci *"sunt"*. El e conștient că și acum depinde totalmente de har. *"Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească... Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt."* (Romani 7:18 și 1 Corinteni 15:10).

Te-ai văzut vreodată păcătos? Ai încetat vreodată să te vezi păcătos?

Joi – Citește: 1 Timotei 1:11-20 (Meditează: 1 Timotei 1:16-17)

De ce ar fi căpătat îndurare și har, un om atât de violent! Pavel pare a spune fiecărui păcătos: *Nu dispera! Hristos a avut milă chiar și de mine, cel mai mare păcătos! El va avea milă și de tine! Nu-L refuza! Domnul l-a ales să fie o pildă pentru toți cei ce vor crede în Isus. Domnul l-a trimis la Neamuri ca să le deschidă ochii, "să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea satanei la Dumnezeu. Pavel declară: "De aceea, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești."* (Fapte 26:18-19). Cine se împotrivește Duhului Sfânt nu primește har. Cum te încurajează mărturia lui să accepți Evanghelia și să o vestești?

Vineri – Citește: 1 Timotei 1:11-20 (Meditează: 1 Timotei 1:18-20)

Porunca, *"să păstrezi"* – era un cuvânt folosit în navigație și indica menținerea cursului corăbiei. Omul are nevoie să trăiască în armonie

cu ceea ce știe că este real. Cel ce nu are cugetul curat va căuta învățături și soluții care să-i liniștească conștiința. Conștiința este vocea interioară care te atenționează că cineva te privește. „*Cugetul rău este mama tuturor ereziilor.*” (J. Calvin). Cei ce răspândesc erezii, produc dezbinare și îi contaminatează pe alții cu practici păcătoase. Cei ce refuză să se pocăiască, trebuie izolați de comunitatea credincioșilor și deci, din protecția spirituală a părtașiei bisericii. (1 Corinteni 5:9-13)

Cum poate să fie ineficientă puterea Evangheliei pentru cineva?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 1:11-20 (Recapitulează)

1. Esența Evangheliei. (Romani 1:16 și 1 Corinteni 15:1-10)

Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede.

Scrie în cuvintele tale, cum prezinți Evanghelia celor nemântuiți.

2. Iluminarea Duhului Sfânt.

Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile. Voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. (Fapte 7:51)

De ce s-ar împotrivi un om religios luminii Duhului Sfânt?

3. Păstrarea unui cuget curat.

Ce rol au pocăința, mărturisirea și iubirea de frați în păstrarea unui cuget curat? Citește: 1 Ioan 1:6-10 și 3:16-21

Epistola Întâi a lui Pavel către Timotei

Capitolul 2

1. Vă îndemn, dar,
 înainte de toate,
 să faceți rugăciuni,
 cereri,
 mijlociri,
 mulțumiri
 pentru toți oamenii,
2. pentru împărați și
 pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii,
 ca să putem duce astfel
 o viață pașnică și liniștită,
 cu toată evlavia
 și cu toată cinstea.
3. Lucrul acesta este bun
 și bine primit înaintea lui Dumnezeu,
 Mântuitorul nostru,
4. care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți
 și să vină la cunoștința adevărului.
5. Căci este un singur Dumnezeu
 și este un singur mijlocitor
 între Dumnezeu și oameni:
 Omul Isus Hristos,
6. care S-a dat pe Sine însuși
 ca preț de răscumpărare pentru toți;
 faptul acesta trebuia adevărit la vremea cuvenită,
7. și propovăduitorul și apostolul Lui am fost pus eu
 - spun adevărul în Hristos, nu mint –
 ca să învăț pe Neamuri
 crediința și adevărul.

8. Vreau, dar,
ca bărbații să se roage în orice loc
și să ridice spre cer mâini curate,
fără mânie
și fără îndoieli.
9. Vreau, de asemenea,
ca femeile
să se roage îmbrăcate în chip cuviincios,
cu rușine și sfială;
nu cu împletituri de păr,
nici cu aur,
nici cu mărgăritare,
nici cu haine scumpe,
10. ci
cu fapte bune,
cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.
11. Femeia să învețe în tăcere,
cu toată supunerea.
12. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții,
nici să se ridice mai presus de bărbat,
ci să stea în tăcere.
13. Căci întâi a fost întocmit Adam,
și apoi Eva.
14. Și nu Adam a fost amăgit;
ci femeia, fiind amăgită,
s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.
15. Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de fii,
dacă stăruie cu smerenie în credință,
în dragoste și în sfințenie.

ÎNTÂIETATEA RUGĂCIUNII

(LECȚIA a 3-a – Februarie, 11, 2018)

Tu ascultă rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine.

Psalmul 65:2

Rugăciunea ne apropie de Dumnezeu și Dumnezeu se apropie de noi. „Apropiati-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi.” (Iacov 4: 8).

Luni – Citește: 1 Timotei 2:1-7 (Meditază: 1 Timotei 2:1-4)

Cineva a spus că experiențele cu Dumnezeu nu pot fi planificate; ele sunt momente spontane de har, aproape accidentale. Prin rugăciune ne plasăm cât mai aproape de acel, ”accidental” (Yancey, Rugăciunea). F.B. Meyer păstor, evanghelist și autor a numeroase comentarii biblice mărturisea: „Cea mai mare tragedie în viață nu sunt rugăciunile la care nu am primit răspuns, ci rugăciunile pe care nu le-am rostit.”

Veniți să așezăm rugăciunea în viața noastră - *înainte de toate!* Nu este vorba doar de timp, ci de importanță. Atât în închinarea bisericii, cât și în viața personală, rugăciunea trebuie să aibă prioritate.

Cât de importantă este rugăciunea în viața ta, a familiei și a bisericii?

Îndemnul apostolului de a ne ruga și de a mijloci pentru toți oamenii este invitație la parteneriat cu Dumnezeu pentru schimbarea istoriei în viețile oamenilor și a națiunilor. Rugăciunea poate schimba viitorul. Datorită rugăciunii lucrurile pot fi altfel decât ar fi fost fără rugăciune. „Cereți și vi se va da!” - a spus Domnul Isus (Matei 7:7-11). Rugăciunea schimbă lucrurile, dar nu-L ia prin surprindere pe Dumnezeu. „Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință mai înainte ca să-I cereți voi.”(Mat.6:8)

Cum ai putea revitaliza rugăciunea în viața ta, în familie și în biserică?

Marti – Citește: 1 Timotei 2:1-7 (Meditază: 1 Timotei 2:1-4)

Când țara se bucură de pace, Evanghelia se răspândește mai ușor. După convertirea lui Saul și slăbirea persecuției, „Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește și umbla în frica Domnului și cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea”(Fapte 9:31)

Pavel spune să ne rugăm pentru conducătorii țării, ca astfel să viețuim cu demnitate, corectitudine, cinste, liniște și pace. Rugăciunea pentru cei ce ocupă poziții de conducere ar trebui să aibă în vedere dreptatea și adevărul, încrederea și bunăvoința, armonia și pacea în societate. Binecuvântarea vine peste o națiune doar atunci când, „*bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.*” (Psalm 85:10). Nu există pace fără dreptate, nici credincioșie fără bunătate. Ce motive de rugăciune ai pentru România și pentru liderii ei?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 2:1-7 (Meditază: 1 Timotei 2:5-7)

Universalitatea harului divin înseamnă că Dumnezeu dorește ca *toți oamenii* să fie mântuiți. El nu face deosebire între oameni așa cum suntem noi tentați să facem. În casa lui Corneliu, centurion roman, apostolul Petru a fost silit să recunoască: „*În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit.*” (Fapte 10:34,35). Iată de ce ar trebui să ne rugăm pentru toți oamenii, indiferent de etnie, de poziție socială sau de apartenență religioasă. Să-i privim așa cum îi privește Dumnezeu, ca ființe umane în nevoie de mântuire. Ai putea privi un musulman în felul acesta? Să nu-i confundăm pe oameni cu religia lor. Prețul de răscumpărare al jertfei Domnului Isus a fost dat pentru toți oamenii. Ce experiențe personale poți împărtăși în această privință?

Joi – Citește: 1 Timotei 2:1-15 (Meditază: 1 Timotei 2:8-9)

Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie mântuiți. Cu toate acestea, numai cei ce primesc harul lui Dumnezeu sunt mântuiți. Rugăciunile de mijlocire, la care se referă Pavel, îi ajută pe semenii noștri să *vină la cunoștința adevărului*, pentru ca astfel să fie mântuiți. Rugăciunile pentru „*sufletele celor adormiți*” nu au temei biblic. Nebiblică este și practica rugăciunilor adresate Mariei, mama lui Isus, mucenicilor (martirilor), sfinților sau îngerilor, de a mijloci pentru mântuirea noastră. Cuvântul „*a mijloci*” are sensul de a sta la mijloc între două părți. Isus Hristos este singurul Mijlocitor. Numai El stă la mijloc între dreptatea lui Dumnezeu și păcatele noastre. Și aceasta pe temeiul

jertfei Sale, oferită ca preț de răscumpărare pentru toți (1 Ioan 2:1-2).
La ce se referă mijlocirea noastră dacă Isus este singurul Mijlocitor?

Vineri – Citește: 1 Timotei 2:1-15 (Meditează: 1 Timotei 2:11-15)

Rugăciunea pentru toți oamenii se bazează pe faptul că pentru toți oamenii există *un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor, Omul Isus Hristos*. Prin întrupare, Dumnezeu Fiul a devenit om. Isus Hristos este Dumnezeu adevărat și om adevărat. În societatea pluralistă în care trăim, se spune: Toate cărările duc în vârful muntelui și toate religiile duc la Dumnezeu. Dar, din vârful muntelui până la Dumnezeu e o cale atât de lungă, încât numai Dumnezeu o poate acoperi. El a acoperit această distanță prin întruparea, moartea și învierea Fiului Său.

Apostolul Petru mărturisea înaintea liderilor religioși despre Isus: *„El este Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului. În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”* (Fapte 4:11-12)

Cum mijlocești în rugăciune pentru cei ce nu-L cunosc pe Hristos?

În fiecare religie, pe lângă învățăturile false și chiar demonice, există raze de lumină, care îi pot îndruma pe oameni la Hristos. După cum Legea este un îndrumător spre Hristos, tot așa lucrarea Legii scrisă în conștiința celor ce nu au Lege, îi poate face să recunoască falimentul de a atinge idealul cerut de cugetul lor, în propriile precepte morale și religioase. (Galateni 3:24; Romani 2:14-16). Numai *Issa* care este viu și trăiește în inima mea mă ajută să fiu cu adevărat *muslim (supusă)* lui Dumnezeu – mărturisea o misionară în fața studenților din Tașkent, în Uzbekistan. Să ne rugăm pentru cărările care duc la Hristos, și pentru lumina Duhului care îi ajută să înțeleagă că numai Hristos îi poate duce la Dumnezeu: *„Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”* (Ioan 14:6).

Cât de mult te rogi pentru misionarii care Îl mărturisec pe Hristos?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 2:1-15 (Recapitulează)

Dacă Duhul Sfânt te-a îndemnat în această săptămână să-ți reevaluezi viața de rugăciune, privește rugăciunea în lumina Sfințelor Scripturi și caută să o cultivi ca meditație personală și conversație cu Dumnezeu. Pentru meditație în rugăciune lasă-te inspirat de Cuvântul Adevărului și nu de tradiții omenești care abat de la Scripturi.

Meditație:

Mi se satură sufletul ca de niște bucate grase și miezoase, și gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze, când mi-aduc aminte de Tine în așternutul meu și când mă gândesc la Tine în timpul privegherilor nopții. (Psalm 63:5-6)

Meditația sănătoasă potrivit învățaturii Sfintei Scripturi nu înseamnă golirea minții ca în yoga sau în meditația transcendentă, ci umplerea minții cu gânduri și adevăruri biblice despre Dumnezeu și despre Isus.

Conversație cu Dumnezeu:

Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu, să povestesc toate lucrările Tale. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.” (Psalm 73:28; 139:4)

Rugăciunea nu este un monolog sau o simplă recitare de fraze pioase, ci o sinceră stare de vorbă cu Dumnezeu. „Eu îmi istorisesc căile și Tu mă ascuți.” (Psalm 119:26)

Notează:

Ce lucruri noi ai înțeles în această săptămână despre rugăciune?

În ce mod te-a cercetat Duhul Sfânt privitor la rugăciune?

Pantru cine îți propui să te rogi și să mijlocești mai mult?

ÎNCHINAREA PUBLICĂ

(LECTȚIA a 4-a – Februarie, 18. 2018)

„Intrați cu laude pe porțile lui!” (Psalmul 100:4)

Toți împreună și-au ridicat glasul către Dumnezeu și au zis: ”Stăpâne, Doamne, Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău:” Împărații pământului s-au răsculat și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său” (Vezi: Psalmul 2).

*Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-Ți mâna, să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui sfânt, Isus. După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați.
(Fapte 4:24-31)*

Cuvântul, cântarea și rugăciunea se împletesc în închinarea publică a Bisericii. *„Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.” (Efeseni 5:19).* Pavel ne amintește cât de importantă este rugăciunea.

Luni – Citește: 1 Timotei 2:8-15 (Meditează: 1 Timotei 2:8-9)

Apostolii nu au stabilit un anumit program pentru întâlnirile publice ale bisericilor. Apostolul Pavel a dat câteva sugestii bisericii din Corint, din care înțelegem că ar trebui ca *„toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială”*, pentru zidirea Bisericii, conștienți că Dumnezeu este în mijlocul ei. Cine vorbește în public să vorbească *„spre zidire, sfătuire și mângâiere... pentru ca toți să capete învățătură și să fie îmbărbătați.” (1 Corinteni 14:3; 19-33; 40).* Libertatea Duhului nu înseamnă dezordine, *„căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților.”* Apostolul îndeamnă, atât bărbații cât și femeile, să se roage în public.

Ce loc ar trebui să aibă rugăciunea în închinarea publică?

Marti – Citește: 1 Timotei 2:8-15 (Meditează: 1 Timotei 2:8-9)

Bărbații sunt atenționați cu privire la comportamentul lor, inclusiv în familie. Să se roage având *„mâini curate, fără mânie și fără îndoieli”*. Poate cea mai întâlnită ispită la bărbați, având în vedere rolul lor de lideri în familie, este aceea de a se purta rău cu soțiile lor. Mânia și

abuzul verbal sau fizic reprezintă piedici în calea rugăciunii. Un bărbat mereu mânios și neatent cu soția lui nu are o viață de rugăciune autentică, chiar dacă rostește rugăciuni formale biblice și evlavioase. Dumnezeu i-a muștrat pe bărbații care veneau să se roage, zicând:

Iată acum ce mai faceți: acoperiți cu lacrimi altarul Domnului, cu plânsete și gemete, așa încât El nu mai caută la darurile de mâncare și nu mai poate primi nimic din mâinile voastre.

Și dacă întrebați: „Pentru ce?”... Pentru că Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta, căreia acum îi ești necredincios, măcar că este nevasta și tovarășa cu care ai încheiat legământ! Eu urăsc despărțirea în căsătorie - și pe cel ce își acoperă haina cu sânicie (pe cel ce recurge la violență) – zice Domnul oștirilor. (Maleahi 2:13-16)

Apostolul Petru scrie:

Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab (firav), ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.” (1 Petru 3:7)

De ce nu se lasă Dumnezeu înduplecat de un soț rău și mânios?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 2:8-15 (Meditază: 1 Timotei 2:8-9)

Femeile sunt avertizate asupra pericolului de a se preocupa mai mult de podoabele exterioare decât de adevăratele podoabe ale inimii și ale caracterului. O femeie căsătorită sau necăsătorită care caută să atragă atenția bărbaților, nu va câștiga atenția lui Dumnezeu.

Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de podoabe de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. (1 Petru 3:3-4)

Apostolii nu învață că o femeie ar trebui să fie neîngrijită pentru a fi plăcută lui Dumnezeu. Sara, pe care apostolul Petru o dă ca exemplu, avea podoabe pe care robul lui Avraam le-a dat Rebecii (Genesa 24:22; 30; 53). Purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de cetatea Ierusalimului este metaforic ca o garderobă de haine scumpe și podoabe de aur.

(Ezechiel 16:10-13). În Cântarea Cântărilor, Sulamita poartă șiraguri de perle și lănțișoare de aur cu stropituri de argint (Cântarea C. 1:10-11). Așa cum ridicarea mâinilor spre cer, în cazul bărbaților, reprezintă un gest practicat într-un anumit context cultural, tot așa îmbrăcămintea femeii are și conotații culturale. În antichitate, în Efes și în Corint, influența preteselor zeițelor Diana și Afrodita era puternică prin senzualitate și prostituție "sacră". În secolul al IV-lea, episcopul Ioan Chrysostom, cunoscut ca Ioan Gură de Aur, spunea în predicile sale: „Nu imitați prin îmbrăcămintea voastră, curtezanele care momesc amanții!” Astăzi, în contextul așa zisei revoluții sexuale, atât bărbații, cât și femeile, ar trebui să se poarte îngrijit și modest, fără să izbească privirile, fără extravaganză și mai ales fără să seducă.

De ce să fim atenți la ceea ce comunicăm prin stilul nostru de viață?

Joi – Citește: 1 Timotei 2:8-15 (Meditează: 1 Timotei 2:11-15)

Acest pasaj este poate cel mai controversat din întreaga epistolă. Oare apostolul Pavel stabilește aici reguli care trebuiesc aplicate în chip legalist sau are în vedere principii care trebuiesc înțelese în contextul întregii Scripturi? Oare femeile nu au voie să învețe pe nimeni din Scripturi? Sau femeile pot fi mântuite numai prin naștere de copii?

Același apostol spune că „femeile în vârstă să învețe pe alții ce este bine” și „să învețe pe femeile tinere să-și iubească bărbații și copiii.” (Tit 2:3-4). Referitor la exercitarea autorității în familie și în biserică, Pavel face apel la ordinea stabilită de Dumnezeu prin creație.

Faptul că Adam a fost creat mai întâi, arată că responsabilitatea de a conduce familia și slujirea în biserică revine bărbatului. Aceasta nu exclude slujirea femeilor în biserică, cu evlavie și smerenie, inclusiv în învățătură și în coordonarea unor acțiuni. În istoria biblică, Debora, Maria Magdalena, Priscila, diaconița Fivi sunt exemple care ne îndreptătesc să credem că acolo unde femeile credincioase nu sunt mânate de spirit de aroganță, dorință de manipulare și dominare, pot sluji eficient în biserică.

Care crezi că este rolul femeilor în slujirea bisericii?

Vineri – Citește: 1 Timotei 2:8-15 (Meditează: 1 Timotei 2:11-15)

Faptul că femeia a fost amăgită de șarpe arată vulnerabilitatea ei. Despre Adam citim că s-a făcut vinovat deoarece nu l-a ascultat pe Dumnezeu, ci a ascultat de glasul nevestei lui. (Genesa 3:17). Totuși, Dumnezeu a făgăduit că mântuirea va veni prin *Sămânța* femeii, care va zdrobi capul șarpelui (Genesa 3:17). Unii comentatori cred că Pavel vorbește de mântuirea femeii ca "gen" și nu ca persoană, deoarece prin "femeie" a venit Mântuitorul lumii. Cu siguranță, mântuirea este posibilă numai prin jertfa Domnului Isus, fără să adăugăm ceva.

Cuvântul "mântuire" are și alte sensuri decât izbăvirea din păcat? În ziua Cincizecimii, apostolul Petru îndemna: „*Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos!*” (Fapte 2:40). Înseamnă că ei se puteau mântui de păcate? Nu, ci trebuiau să iasă din mijlocul generației care l-a răstignit pe Isus și să treacă de partea Lui, mărturisind aceasta public prin botez. Tot așa, mântuirea are și sensul de "împlinire": „*Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire*”. (1 Petru 2:2)

În acest context, am putea înțelege afirmația apostolului Pavel și în sensul că „*femeia*” ca gen al ființei umane, va fi împlinită prin naștere de fii. Aceasta este extraordinara menire a femeii încă din Eden.

Ce aplicații practice găsești la aceste afirmații ale apostolului?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 2:1-15 (Recapitulează)

Importante sunt principiile biblice, nu exprimarea lor legată de un anumit context cultural. În relația soț – soție important este principiul respectului soției față de soț și al iubirii soțului față de soție. Capul acoperit al soției, fără respect față de soț este ca ridicarea mâinilor spre cer a bărbatului, fără bunătate și iubire față de soție. Important este mesajul pe care îl transmitem într-un anumit context cultural. Evreii se rugau cu capul acoperit, iar nazireii purtau părul lung, în timp ce pentru greci, părul lung era o rușine (1 Corinteni 11:1-16).

Dumnezeu privește la inimă. Ținuta exterioară în închinare trebuie să comunice reverență, cinstire, respect față de Dumnezeu, în contextul cultural în care trăim. Aceasta nu exclude exprimarea bucuriei în laudă și mulțumire. Biblia prezintă rugăciunea astfel:

Laudă și Binecuvântare:

Te voi înălța, Dumnezeule, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele Tău în veci de veci. În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi lăuda Numele Tău în veci de veci. Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă și mărima Lui este nepătrunsă (Psalm 145:1-3)

Binecuvântarea trebuie adresată și semenilor noștri: „*Binecuvântarea Domnului să fie peste voi! Vă binecuvântăm în numele Domnului!*” (Psalm. 129:8). Domnul a spus: „*Binecuvântați pe cei ce vă blestemă!*”

Mărturisire și Mijlocire:

Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: "Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!" Și Tu ai iertat vina păcatului meu. (Psalmul 32:5)
Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și al poporului meu, Israel... – spune Daniel (Cap. 9:20).

Dacă Daniel mărturisea întâi păcatele sale și apoi păcatele poporului său, cum ar trebui să abordăm noi mijlocirea pentru alții? Mijlocirea pentru alții trebuie să fie precedată de mărturisirea personală.

Cerere și Mulțumire:

În orice lucru aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. (Filipeni 4:6)

Există o dezbatere cu privire la invocarea voiei lui Dumnezeu, în finalul rugăciunii: *Doamne, făcă-se voia Ta!* Unii spun că ar fi o dovadă de necredință. Este mai degrabă o mărturisire a faptului că nu cunoaștem voia lui Dumnezeu și că dorim, ca voia noastră să fie una cu voia Lui.

Notează:

Cum exprimă viața ta de rugăciune, relația ta cu Dumnezeu?

Cum poți contribui la revitalizarea rugăciunii în biserică?

Epistola Întâi a lui Pavel către Timotei

Capitolul 3

1. Adevărat este cuvântul acesta:

"Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun."

2. Dar trebuie

ca episcopul

să fie fără prihană,
bărbatul unei singure neveste,
cumpătat,
înțelept,
vrednic de cinste,
primitor de oaspeți,
în stare să învețe pe alții.

3. Să nu fie nici bețiv,

nici bătăuș,
nici doritor de câștig mârșav,
ci să fie blând,
nu gâlcevitor,
nu iubitor de bani;

4. să-și chivernisească bine casa
și să-și țină copiii în supunere cu toată cuviința.

5. Căci, dacă cineva nu știe să-și cârmuiască bine casa lui,
cum va îngriji de Biserica lui Dumnezeu?

6. Să nu fie întors la Dumnezeu de curând,
ca nu cumva să se îngâmfe
și să cadă în osânda diavolului.

7. Trebuie să aibă și o bună mărturie
din partea celor de afară,
pentru ca să nu ajungă de ocară
și să cadă în cursa diavolului.

8. Diaconii,
de asemenea, trebuie să fie cinstiți,
nu cu două fețe,
nu băutori de mult vin,
nu doritori de câștig mârșav,
9. ci să păstreze taina credinței într-un cuget curat.
10. Trebuie cercetați întâi, și,
numai dacă sunt fără prihană, să fie diaconi.
11. Femeile,
de asemenea, trebuie să fie cinstite,
neclevetitoare,
cumpătate,
credincioase în toate lucrurile.
12. Diaconii să fie bărbați ai unei singure neveste
și să știe să-și cârmuiască bine copiii și casele lor.
13. Pentru că cei ce slujesc bine ca diaconi
dobândesc un loc de cinste
și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus.
14. Îți scriu aceste lucruri cu nădejdea că voi veni în curând la tine.
15. Dar, dacă voi zăbovi,
să știi cum trebuie să te porți în Casa lui Dumnezeu,
care este Biserica Dumnezeului celui Viu,
Stâlpul și Temelia adevărului.
16. Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei...
"Cel ce a fost arătat în trup
a fost dovedit neprihănit în Duhul,
a fost văzut de îngeri,
a fost propovăduit printre Neamuri,
a fost crezut în lume,
a fost înălțat în slavă"

CALITĂȚILE LIDERULUI CREȘTIN

(LECȚIA a 5-a – Februarie, 25. 2018)

„Călcați pe urmele mele întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.”

1 Corinteni 11:1

Domnul Isus a petrecut cea mai mare parte a timpului cu doisprezece apostoli, pregătindu-i pentru răspândirea Evangheliei și păstorirea turmei Sale. Organizarea bisericilor și cărmuirea spirituală a acestora a ocupat un loc important în învățătura și practica apostolului Pavel.

Luni – Citește: 1 Timotei 3:1-16 (Meditează: 1 Timotei 3:1-2)

„Dacă râvnește cineva să fie episcop, dorește un lucru bun.” Trebuie să facem câteva precizări: 1). Termenul *episcop* înseamnă *priveghetor* sau *cel care veghează, stă de strajă, păzește, are grijă, supraveghează*. Despre păstorii din Betleem se spune că *„făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor”* (Luca 2:8). În epistola către Evrei 13:17, citim:

Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii cari au să dea socoteală de ele, pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.

Domnul Isus face distincție între păstorul căruia îi pasă de oi și cel care face slujba aceasta doar pentru plată. *„Cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge, și lupul le răpește și le împrăștie. Cel plătit fuge pentru că este plătit și nu-i pasă de oi.”* (Ioan 10:12-13). Așadar, motivația slujirii contează.

Ce presupune responsabilitatea celui care veghează asupra turmei?

2). În literatura greacă, *episcopos* era supraveghetorul cetății, iar în tradiția iudaică, *presbyteros* era calitatea de membru al Sinedriului, care în traducere înseamnă *bătrân*. În Exod 24:1 Dumnezeu i-a invitat pe Moise, Aaron, Nadab, Abihu și *șaptezeci de bătrâni* ai lui Israel, să urce pe munte. În Noul Testament, *episcop* este sinonim cu *prezbiter* și se referă la *păstoria* bisericii locale. Apostolii Pavel și Barnaba *„au rânduit prezbiteri în fiecare biserică”* (Fapte 14:23). Din Milet, Pavel a chemat *prezbiterii* bisericii din Efes și le-a zis: *„Luați seama la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți*

Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.” (Fapte 20:17 și 28). Termenii: ”prezbiter”, ”episcop”, ”păstor” se referă la aceeași slujire, păstoria bisericii. Apostolul Petru spune:

Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei care va fi descoperită: păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțire, ci făcându-vă pilde turmei. Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa care nu se poate veșteji, a slavei. (1 Petru 5:1-4)

De ce trebuie să fie modele pentru alții, toți cei ce păstoresc biserica?

Marti – Citește: 1 Timotei 3:1-16 (Meditează: 1 Timotei 3:1-2)

Calitățile cerute episcopului (prezbiterului sau păstorului) ar trebui să fie ținta spre care se îndreaptă fiecare credincios. Dar, celui ce dorește să slujească biserica prin cărmuire i se cere să fi ajuns la aceste calități:

Fără prihană – să fie dincolo de orice reproș. Nu înseamnă că nu a făcut nici o greșală în viață, ci că nu s-a descalificat în a fi un model demn de urmat. Apostolul Petru s-a lepădat de Domnul Isus, dar prin pocăință a devenit un model de reabilitare a harului divin.

Bărbatul unei singure neveste – Această afirmație este interpretată în diferite moduri. Cel mai adesea, afirmația aceasta este înțeleasă ca restricție pentru cei care au divorțat și s-au recăsătorit. În spiritul învățaturii biblice, expresia „*bărbatul unei singure neveste*”, înseamnă dedicarea fără compromis a soțului față de soția sa. Biserica trebuie să afirme căsătoria ca legământ pentru întreaga viață între un bărbat și o femeie, nu doar pentru lideri, ci pentru toți oamenii.

De ce ar trebui ca acest standard să fie urmat de toți credincioșii?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 3:1-16 (Meditează: 1 Timotei 3:2-7)

Următoarele calități au de a face cu stăpânirea de sine și grija pentru alții. *Cumpătat* în toate lucrurile, în vorbă, în purtare, în îmbrăcăminte

și chiar în dietă. *Înțelept* în relația cu alții și în situații de criză. *Vrednic de cinste* sau de apreciere prin modul său de viață. Cine nu se poate conduce pe sine, cum îi va conduce pe alții? – este o întrebare, nu doar pentru biserică, ci și pentru societate. *Primitor de oaspeți* se referă nu doar la acțiunea în sine, ci și la acceptarea străinilor cu iubire. *În stare să învețe pe alții* este o calitate necesară păstorului învățător.

Ce te inspiră mai mult în purtarea celor ce cârmuiesc biserica?

Calitățile descrise în 1 Timotei 3:3–7 ar trebui să caracterizeze orice credincios și cu atât mai mult un lider al bisericii. Grija față de familie și cârmuirea ei este un test important pentru orice lider spiritual.

Cât de mult ai dori aceste calități pentru tine ca simplu credincios?

Joi – Citește: 1 Timotei 3:1-16 (Meditează: 1 Timotei 3:8-13)

Diaconii sunt amintiți prima dată în Fapte 6:1-6. Slujirea lor era legată de administrarea resurselor materiale și financiare, în special pentru ajutorarea văduvelor. Această administrare era făcută sub autoritatea apostolilor și a prezbiterilor (Fapte 4:35). Biserica din Antiohia a trimis un ajutor fraților din Iudeea. „*Au trimis acest ajutor la prezbiteri, prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.*” (Fapte 11:29-30). În biserica din Filipi, împreună cu „sfinții în Hristos” sunt amintiți „episcopii și diaconii”. (Filipeni 1:1). Prezbiterii și diaconii sunt consacrați prin rugăciune cu punerea mâinilor. (Citește: Fapte 6:6; 1 Timotei 4:14; 2 Timotei 1:6)

Ce calități sunt menționate cu privire la diaconi?

Pavel spune: „*Cei ce slujesc bine ca diaconi dobândesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în credință.*” Unii au devenit evangheliști: Ștefan, primul martir creștin și Filip, primul evangelist al Samariei.

Cât de importantă este credințioșia în lucrarea încredințată?

Deși femeile au slujit în misiunea Domnului Isus (Luca 8:1-3) și au fost primele vestitoare ale Învierii Domnului, totuși Isus a ales 12 bărbați și i-a rânduit să fie apostoli. În Biserică, apostolul Pavel vorbește despre rolul bărbaților în slujba de cârmuire. Femeile sunt menționate totuși, ca diaconițe în biserică. Astfel, Pavel scrie: „*Vă dau în grijă pe Fivi, sora noastră, care este diaconiță a Bisericii din Chencrea.*” (Romani 16:1). „*Femeile, de asemenea, trebuie să fie cinstitute, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate lucrurile*” – spune apostolul Pavel. El nu se referă la soțiile diaconilor, ci la slujirea în biserică a femeilor.

Ce rol crezi că pot îndeplini femeile în slujirea bisericii?

Vineri – Citește: 1 Timotei 3:1-16 (Meditează: 1 Timotei 3:15-16)

În acest paragraf, comunitatea de credință este numită: (a) – Familia lui Dumnezeu; (b) – Biserica Dumnezeului celui viu; (c) – Stâlpul și temelia adevărului.

Având în vedere că toți suntem fii ai lui Dumnezeu și că împreună alcătuim Familia Lui, suntem datori să ne iubim și să ne tratăm ca frați și surori. Cârmuirea Bisericii trebuie să se facă în acest spirit. „*Oricine va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru.*” (Marcu 10:43). Părinții îngrijesc mai mult de cei mai mici.

Dumnezeul cel viu este prezent în mijlocul poporului Său. Iar *ecclesia* este adunarea poporului Său. Dumnezeu este prezent cu noi și când ne răspândim în timpul săptămânii. Dar experimentăm prezența Lui în mod deosebit când ne adunăm împreună.

Totodată, Biserica este stâlpul și temelia adevărului. Temelia și stâlpii susțin clădirea să nu se prăbușească sub bătaia vânturilor învățăturilor false. Imnul dedicat tainei evlaviei arată că persoana Domnului Isus reprezintă temelia Bisericii.

Întruparea, răstignirea, învierea, înălțarea și a doua venire a Domnului Isus, împreună cu pogorârea Duhului Sfânt reprezintă evenimentele salvifice, care trebuie să inspire și să modeleze Biserica.

Cum te porți ca mădular duhovnicesc în Biserica lui Dumnezeu?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 2:1-15 (Recapitulează)

În epistola către Efeseni, apostolul spune că Domnul Isus a dat Bisericii „pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții evangheliști; pe alții păstori și învățători.” (Efeseni 4:11) Dumnezeu cheamă la slujire. Dorința de a sluji se naște la îndemnul Duhului Sfânt. Biserica confirmă chemarea.

În practica noastră, păstorii, prezbiterii și diaconii sunt aleși de către Biserică dintre credincioșii care dovedesc maturitate, autenticitate și chemare la această slujire. Ei nu sunt o clasă specială de clerici care mediază între Dumnezeu și oameni, ci credincioși în continuă creștere spirituală și credincioșie care face din ei modele pentru alții.

În ce măsură te simți inspirat și încurajat de cei care slujesc?

În biserica Bunavestire, liderii slujitori ai grupurilor de ucenicie sunt credincioși care doresc să crească și să se maturizeze slujind. Ei nu sunt puși în slujbă printr-un act special de consacrare. Confirmarea lor vine prin slujire. Liderii slujitori trebuie să-și dea toate silințele pentru a fi modele, călcând pe urmele Domnului Isus Hristos.

Există în tine această năzuință? Cum o poți realiza?

După ce descrie calitățile liderilor bisericii, apostolul Pavel încheie vorbind despre Biserică și despre taina evlaviei care este Isus Hristos. Există o ordine în prezentarea apostolului Pavel: Liderii spirituali sunt ai Bisericii, Biserica este a lui Hristos, și Hristos este a lui Dumnezeu.

Nu există motiv de competiție sau mândrie în Trupul lui Hristos!

Nimeni să nu se fălească dar cu oameni, căci toate lucrurile sunt ale voastre: fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa (Petru), fie lumea, fie viața, fie moartea, fie lucrurile de acum, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu. (1 Corinteni 3:21-23).

Care este relația sănătoasă între slujitorii Bisericii și membrii ei?

Epistola Întâi a lui Pavel către Timotei

Capitolul 4

1. Dar Duhul spune lămurit
că,
 în vremurile din urmă,
 unii se vor lepăda de credință,
 ca să se alipească de duhuri înșelătoare
 și de învățăturile dracilor,
2. abătuți de fățarnicia unor oameni
 care vorbesc minciuni,
 însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor.
3. Ei opresc căsătoria
 și întrebuițarea bucatelor
 pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate
 cu mulțumiri
 de către cei ce cred
 și cunosc adevărul.
4. Căci ori ce făptură a lui Dumnezeu este bună,
 și nimic nu este de lepădat,
 dacă se ia cu mulțumiri,
5. pentru că este sfințit
 prin Cuvântul lui Dumnezeu
 și prin rugăciune.
6. Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri,
 vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus,
 fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței
 și ale buneii învățături pe care ai urmat-o până acum.
7. Ferește-te de basmele lumești și băbești.
 Caută să fii evlavios.
8. Căci deprinderea trupească este de puțin folos,
 pe când evlavia este folositoare în orice privință,
 întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Iată un cuvânt adevărat și cu totul vrednic de primit!
10. Noi muncim, în adevăr, și ne luptăm,
pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeu cel viu,
care este Mântuitorul tuturor oamenilor,
și mai ales al celor credincioși.
11. Poruncește și învață aceste lucruri.
12. Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea;
ci fii o pildă pentru credincioși:
 în vorbire,
 în purtare,
 în dragoste,
 în credință,
 în curăție.
13. Până voi veni, ia seama bine
 la citire,
 la îndemnare și
 la învățătura pe care o dai altora.
14. Nu fi nepăsător de darul care este în tine,
 care ți-a fost dat prin prorocie,
 cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor.
15. Pune-ți pe inimă aceste lucruri,
 îndeletnicește-te în totul cu ele,
 pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.
16. Fii cu luare aminte
 asupra ta însuși
 și asupra învățăturii pe care o dai altora;
 stăruie în aceste lucruri,
căci, dacă vei face așa,
 te vei mântui pe tine însuși
 și pe cei ce te ascultă.

CONFRUNTAREA EREZIILOR

(LECȚIA a 6-a – Martie, 11. 2018)

Te-am rugat să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe altă învățătură și să nu se țină de basme. (1 Timotei 1:3-4)

Apostolul Pavel avertizase prezbiterii din Efes cu privire la pericolul care pândea Biserica: „Știu bine că după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori care nu vor cruța turma. Și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.” (Fapte 20:29-30).

Luni – Citește: 1 Timotei 4:1-16 (Meditează: 1 Timotei 4:1-2)

Misiunea încredințată de Pavel lui Timotei pentru biserica din Efes era să poruncească (*parangheiles = să ordone*) celor ce aduceau învățături străine de Evanghelie să înceteze să-i mai învețe pe credincioși. Cuvântul *poruncă (paranghelia)* este un termen militar care indică o obligație urgentă. Timotei trebuia să poruncească ca învățătura să fie cunoscută și să fie aplicată. „Poruncește și învață aceste lucruri... Poruncește și aceste lucruri, să fie fără vină. ” (1 Timotei 4:14 și 5:7). Pavel îl îndeamnă pe Tit: „Vreau să spui apăsate aceste lucruri” (Tit 3:8). Episcopul trebuie să fie în stare să înfrunte pe potrivnici (Tit 1:9).

De ce este necesar ca învățăturile false să fie confruntate cu hotărâre?

Marti – Citește: 1 Timotei 4:1-16 (Meditează: 1 Timotei 4:1-3)

„Vremurile din urmă” la care se referă Pavel aici au început odată cu învierea Domnului Isus, înălțarea Sa la cer, pogorârea Duhului Sfânt și vor culmina cu „arătarea celui nelegiuit”, pe care îl va nimici Domnul Isus la venirea Sa (Fapte 2:16-21; 1 Ioan 2:18; 1 Tesaloniceni 2:7-10).

Dacă „*taina evlaviei*” se referă la Domnul Isus (1 Timotei 3:16); „*taina fărădelegii*” se referă la lucrarea de înșelare a diavolului. Primul test care demască o erezie este învățătura despre Domnul Isus Hristos.

Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Isus este Hristosul? Acela este Antihristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul n-are pe Tatăl.

*Oricine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl. (1 Ioan 2:22-23).
Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh; ci să cercetați*

duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. (1 Ioan 4:1-3)

În lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul! 2 Ioan 7
Învățătura care neagă „*taina evlaviei*” este demonică și antichristică. Există pericolul ca unii să se lepede de credința în Isus. Amăgirea vine din faptul că învățătorii falși propovăduiesc o evlavie superioară, prin ascetism și dietă specială. Ei neagă harul divin oferit în Domnul Isus. Cât de vital este să rămâi în învățătura care Îl onorează pe Hristos?

Învățătorii falși ajung să creadă și să răspândească erezii deoarece cugetul lor este „însemnat cu fierul roșu”, adică este cauterizat. Când afirmi un adevăr cu gura și îl negi cu viața, conștiința devine tot mai insensibilă. „*Ei se laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu fapte îl tăgăduiesc.*” (Tit1:16). Sunt fățarnici și amestecă adevărul cu minciuni. De ce este periculoasă fățarnicia în viața spirituală?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 4:1-16 (Meditează: 1 Timotei 4:3-6)

Atât căsătoria, cât și întrebuițarea bucatelor răspund unor nevoi pe care Dumnezeu le-a imprimat în ființa noastră prin creație. Pavel ne învață să luăm cu mulțumiri darurile lui Dumnezeu. Desigur, natura păcătoasă a omului îl face să abuzeze de anumite lucruri și să ajungă robul lor. Curvia, homosexualitatea, îmbuibarea, drogurile, beția, etc., nu se pot lua cu mulțumiri. Sunt lucruri care întinează sufletul și deteriorează trupul. Dar, tot ceea ce exprimă frumusețea și bogăția creației pentru încântarea și binele nostru aduce slavă lui Dumnezeu. „*Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*” (1 Tesaloniceni 5:21)
Cum sfințesc Cuvântul și rugăciunea, darurile lui Dumnezeu?

Expresia *a pune în mintea cuiva* înseamnă *a așeza o fundație*. Numai dacă te hrănești tu însuși cu adevărul, poți așeza o fundație sănătoasă în mintea altora. Cei ce-și împodobesc vorbirea cu "pene de păun" pot impresiona, dar nu pot zbura. Numai convingerile îți dau aripi să zbori. După cum spune Pavel: „*Am crezut, de aceea am vorbit! Și noi credem și de aceea vorbim!*” (2 Corinteni 4:13).

Ce înseamnă să te hrănești cu cuvintele credinței și bune învățături?

Joi – Citește: 1 Timotei 4:1-16 (Meditază: 1 Timotei 4:7-12)

Slujitorul lui Hristos trebuie să se hrănească și să se antreneze. Astfel, antrenamentul fizic este o provocare pentru antrenamentul evlaviei. Caută să fii evlavios, înseamnă, antrenează-te să fii evlavios. Mai întâi, să evite „*basmele lumești și băbești*”. Să nu se preocupe de mituri și tradiții religioase cultivate adesea de femeile în vârstă. Să nu se lase prins în „*vorbăriile goale și lumești*”, care duc la promovarea necinstirii lui Dumnezeu și împiedică înaintarea credinței. (1 Tim. 1:4; 2 Tim. 2:16)

În ce aspecte ale vieții de credință ai nevoie de mai mult antrenament?

Învățătura adevărată îl glorifică pe Dumnezeu, ca singurul Creator și Mântuitor, și motivează lucrarea și lupta pentru evlavie în viața celor ce își pun nădejdea în Domnul. Slujitorul lui Hristos trebuie să fie o pildă în vorbire (să spună ceea ce gândește), în purtare (să trăiască ceea ce spune), în dragoste (să fie motivat de iubire), în credință (să fie credincios adevărului în dragoste), în curăție (să nu aibă o inimă împărțită sau contaminată). Deci, dacă dorește cineva să fie *episcop* dorește un lucru bun. Dar, trebuie să fie o pildă pentru credincioși.

De ce pentru credincioși? Ce vor multiplica ei în lume?

Vineri – Citește: 1 Timotei 4:1-16 (Meditază: 1 Timotei 4:13-16)

Când eram în Efes, spune Pavel, „*nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case*” (Fapte 20:20). Timotei, la

rândul său trebuie să fie atent la *citire, îndemnare și învățare*. Citirea Cuvântului lui Dumnezeu, în public și în case, ar trebui să fie o practică a Bisericii și astăzi. Despre Domnul Isus aflăm că în sinagogă a citit din cartea proorocului Isaia, iar în odaia de sus a deschis mintea ucenicilor să înțeleagă Scripturile (Luca 4:16-19; 24:45).

Cum te ajută citirea zilnică, îndemnarea și învățătura în grupul mic?

Pavel se așteaptă ca Biserica să observe progresul continuu în viața și slujirea lui Timotei: „*Puneți pe inimă aceste lucruri și îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți*” (v. 15). Stăruința în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului era preocuparea primilor apostoli (Fapte 6:4). Cuvântul *înaintare* are și sensul militar de deschidere de drumuri. Timotei trebuia să înainteze pe drumul credinței ca alții să-l poată urma. Pavel a spus: „*Călcați pe urmele mele întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.*” (1Corinteni 11:1)

Cum aplici acest cuvânt în viața ta de credință?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 4:1-16 (Recapitulează)

„*Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora.*” (1 Timotei 4: 16) Înainte de a-i învăța pe alții, Timotei trebuie să fie atent asupra propriei trăiri în curăție, dragoste și credință.

Învățătura curată este cel mai bine apărată printr-o viață adecvată ei. Harul reprezintă motivația corectă a trăirii și slujirii noastre. Domnul Isus adresează bisericii din Efes următoarea scrisoare:

Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. (Apocalipsa 2:2-4)

De ce numai trăind Evanghelia harului apărăm slava Domnului?

Epistola Întâi a lui Pavel către Timotei

Capitolul 5

1. Nu mustra cu asprime pe un bătrân,
ci sfătuiește-l ca pe un tată;
pe tineri sfătuiește-i ca pe niște frați;
2. pe femeile bătrâne, ca pe niște mame;
pe cele tinere, ca pe niște surori, cu toată curăția.
3. Cinstește pe văduvele care sunt cu adevărat văduve.
4. Dacă o văduvă are copii sau nepoți de la copii,
aceștia să se deprindă să fie evlavioși,
întâi față de cei din casa lor,
și să răsplătească ostenele părinților,
căci lucrul acesta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.
5. Cea cu adevărat văduvă, care a rămas singură,
și-a pus nădejdea în Dumnezeu
și stăruie, zi și noapte, în cereri și rugăciuni.
6. Dar cea dedată la plăceri,
măcar că trăiește, este moartă.
7. Poruncește și aceste lucruri, ca să fie fără vină.
8. Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui,
și mai ales de cei din casa lui,
s-a lepădat de credință
și este mai rău decât un necredincios.
9. O văduvă, ca să fie înscrisă în lista văduvelor,
trebuie să n-aibă mai puțin de șaiszeci de ani,
să nu fi avut decât un singur bărbat,
10. să fie cunoscută pentru faptele ei bune,
să fi crescut copii,
să fi fost primitoare de oaspeți,
să fi spălat picioarele sfinților,
să fi ajutat pe cei nenorociți,
să fi dat ajutor la orice faptă bună.
11. Dar pe văduvele tinere să nu le primești,
pentru că, atunci când le desparte pofta de Hristos,
vor să se mărite din nou
12. și se fac vinovate de faptul că își calcă credința dintâi.
13. Totodată se deprind să umble fără nicio treabă din casă în casă;
și nu numai că sunt leneșe,

dar sunt și limbute și iscoditoare,
și vorbesc ce nu trebuie vorbit.

14. Vreau, dar, ca văduvele tinere să se mărite și să aibă copii,
să fie gospodine la casa lor,
ca să nu dea potrivnicului niciun prilej de ocară,
15. căci unele s-au și întors să urmeze pe Satana.
16. Dacă vreun credincios, fie bărbat, fie femeie,
are văduve în familie, să le ajute,
și să nu fie împovărată cu ele Biserica,
pentru ca să poată veni în ajutor celor cu adevărat văduve.
17. Prezbiterii care cârmuiesc bine
să fie învredniciți de îndoită cinste,
mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea
și cu învățătura pe care o dau altora.
18. Căci Scriptura zice:
"Să nu legi gura bouului când treieră bucate"; și:
"Vrednic este lucrătorul de plata lui."
19. Împotriva unui prezbiter să nu primești învinuire
decât din gura a doi sau trei martori.
20. Pe cei ce păcătuiesc muștră-i înaintea tuturor,
ca și ceilalți să aibă frică.
21. Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu,
înaintea lui Hristos Isus și înaintea îngerilor aleși,
să păzești aceste lucruri, fără vreun gând mai dinainte,
și să nu faci nimic cu părtinire.
22. Să nu-ți pui mâinile peste nimeni cu grabă
și să nu te faci părtaș păcatelor altora;
pe tine însuși păzește-te curat.
23. Să nu mai bei numai apă, ci să iei și câte puțin vin,
din pricina stomacului tău și din pricina deselor tale îmbolnăviri.
24. Păcatele unor oameni sunt cunoscute
și merg înainte la judecată,
iar ale altora vin pe urmă.
25. Tot așa și faptele bune sunt cunoscute;
și cele ce nu sunt cunoscute
nu pot să rămână ascunse.

PURTAREA DE GRIJĂ

(LECȚIA a 7-a – Martie, 18. 2018)

„În fiecare zi mă apasă grija pentru toate bisericile.”

(2 Corinteni 11:28)

În urmă cu câțiva ani cineva spunea cu regret: *„Acum în libertate, păstorii se îngrijesc mai mult de staul decât de turmă!”* Prin aceasta spunea, că liderii bisericilor sunt mai preocupați de construcții și de diferite proiecte decât de oameni. Și aceasta este dureros!

Luni – Citește: 1 Timotei 5:1-16 (Meditează: 1 Timotei 5:1-2)

În familia duhovnicească, cei vârstnici trebuie tratați ca părinți, iar tinerii ca frați și surori în Hristos. Timotei trebuia să fie nepărtinitor. Deși tânăr, Timotei trebuia să mustre cu blândețe sau mai de grabă să sfătuiască cu dragoste și curăție, pe bătrâni ca pe niște tați, pe femeile în vârstă ca pe niște mame, pe tineri și pe tinere, ca pe proprii săi frați și surori. În biserică, iubirea acoperă prăpastia dintre generații.

Cum te simți tratat în biserică? Cum îi tratezi pe alții?

Marti – Citește: 1 Timotei 5:1-16 (Meditează: 1 Timotei 5:3-10)

Grija pentru văduve și orfani era poruncită în Legea lui Moise. Iar, *„Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor.”* (Iacov 1:27)

De remarcat că, în urmă cu două mii de ani, bisericile întocmeau liste de ajutoare. În vremea aceea nu existau sisteme de asigurări sociale, iar femeile erau casnice. Văduvele rămâneau fără sprijin material. Prima tensiune în Biserică a fost generată de neglijarea văduvelor care proveneau din evreii veniți din diaspora. Condițiile pentru ca o văduvă să fie inclusă în listă, erau: să fie într-o nevoie reală și să nu aibă copii sau nepoți care să o ajute; să aibă cel puțin 60 de ani; să nu fi fost divorțată și recăsătorită; să fi fost implicată sau să fie implicată în acțiuni de slujire. Să fi crescut copii, nu neapărat să fi avut copii.

Cum ar trebui aplicate astăzi aceste principii?

Părinții sunt datori să se îngrijească de nevoile copiilor minori, iar copiii și nepoții sunt datori să răsplătească eforturile părinților (2 Corinteni 12:14). Cine nu-și îndeplinește aceste responsabilități - spune Pavel - este mai rău decât un necredincios (1 Timotei 5:8).

De ce crezi că este Pavel atât de categoric?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 5:1-16 (Meditează: 1 Timotei 5:11-16)

Dar pe văduvele tinere să nu le primești, spune Pavel, căci ar trebui ca ele să se recăsătorească, să-și întemeieze familii și să aibă copii. Dacă ar fi susținute financiar de biserică, s-ar încuraja lenea și frivolitatea. Se pare că văduvele înscrise în lista de ajutoare promiteau bisericii că vor ajuta oriunde este nevoie. Deși această promisiune nu era un "vot al castității", cum se practică în cazul călugăriei, totuși erau expuse inutil la încălcarea acestei promisiuni, a "credinței dintâi" (v. 12).

Cum ar putea persoanele ajutate financiar să slujească pe alții?

Joi – Citește: 1 Timotei 5:1-16 (Meditează: 1 Timotei 5:17-25)

Și în acest context cuvântul „*cinstește*” are nu numai sensul de respect, ci și de susținere financiară sau materială. Explicația îndemnului, „*cinstește pe văduvele care sunt cu adevărat văduve*” se referă la ajutorul pe care biserica trebuie să-l dea și la condițiile în care acest ajutor trebuie dat. Tot așa, presbiterii (păstorii) care cârmuiesc bine și care se ostenesc cu propovăduirea și învățătura pe care o dau altora trebuie să fie în grija bisericii. Argumentul apostolului se bazează atât pe învățătura Vechiului Testament, cât și pe învățătura Domnului Isus, care a spus: „*Vrednic este lucrătorul de plata lui.*” (Luca 10:7).

Apostolul Pavel explică acest principiu în 1 Corinteni 9:7-14. Desigur, în cazul bisericii din Corint, cu oameni firești și dezbinați, Pavel a refuzat ajutorul lor, dar a fost susținut de bisericile din Macedonia.

Sau am făcut un păcat, când m-am smerit pe mine însumi, ca să fiți înălțați voi, și v-am vestit fără plată Evanghelia lui Dumnezeu? Am despuiat alte biserici, primind de la ele o plată, ca să vă pot sluji vouă. Și când eram la voi și m-am găsit în nevoie,

n-am fost sarcină nimănui, căci de nevoile mele au îngrijit frații când au venit din Macedonia.” (2 Corinteni 11:7-9).

La începutul lucrării sale în Corint, Pavel s-a întreținut financiar din facerea corturilor. După ce a primit sprijinul bisericilor din Macedonia, Pavel s-a dedicat întru totul vestirii Evangheliei (Fapte 18:1-5).

Ce înseamnă dedicarea păstorului și responsabilitatea bisericii?

Vineri – Citește: 1 Timotei 5:1-16 (Meditează: 1 Timotei 5:17-25)

Compromisul față de adevăr este strâns legat de compromisul moral. Păstorii pot fi adesea ținta unor atacuri nedrepte și neadevărate. De aceea, Timotei trebuie să nu primească orice acuzații la adresa lor. Dar în același timp, trebuie să nu fie părtinitor și astfel să compromită adevărul. Timotei trebuie să dea dovadă de discernământ. Să nu se lase înșelat de aparențe, ci să anticipeze crizele care pot apărea.

De ce îl îndeamnă Pavel pe Timotei să nu-și neglijeze sănătatea?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 5:1-16 (Recapitulează)

Iată câteva principii desprinse din acest capitol:

- 1). Membrii bisericii trebuie să se bucure de grijă pastorală indiferent de vârstă, sex, poziție socială sau etnie. Discriminarea este păcat!
 - 2). Biserica trebuie să poarte de grijă celor în nevoi, ca să nu ducă lipsă. *„Ne-au spus să ne aducem aminte de săraci... Cât avem prilej să facem bine la toți oamenii, și mai ales fraților în credință.” (Galat. 2:10; 6:10).*
 - 3). Biserica nu trebuie să încurajeze lenea și iresponsabilitatea. *„Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mânânce.” (2 Tesaloniceni 3:10-13)*
 - 4). Lista văduvelor trebuie să aibă în vedere câteva principii.
 - 5). Păstorii dedicați cu tot timpul lor sunt în responsabilitatea bisericii.
- Cum practică o biserică adevărul prin purtarea de grijă?
-
-

Epistola Întâi a lui Pavel către Timotei

Capitolul 6

1. Toți cei ce sunt sub jugul robiei
să socotească pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea,
ca Numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie vorbite de rău.
2. Iar cei ce au stăpâni credincioși să nu-i disprețuiască,
sub cuvânt că sunt "frați", ci să le slujească și mai bine,
tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei lor
sunt credincioși și preaiubiți.

Învață pe oameni aceste lucruri și spune-le apăsător.

3. Dacă învață cineva pe oameni învățătură deosebită,
și nu se ține de cuvintele sănătoase
ale Domnului nostru Isus Hristos
și de învățătura care duce la evlavie,
4. este plin de mândrie și nu știe nimic;
ba încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte,
din care se naște pizma, certurile, clevetirile,
bănuielile rele, zadarnicele ciocniri de vorbe
ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr
și care cred că evlavia este un izvor de câștig.

Ferește-te de astfel de oameni.

6. Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig.
7. Căci noi n-am adus nimic în lume,
și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea.
8. Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm,
ne va fi de ajuns.

9. Cei ce vor să se îmbogățească,
dimpotrivă, cad în ispită, în laț și
în multe pofte nesăbuite și vătămătoare,
care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare.
10. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor;
și unii, care au umblat după ea,
au rătăcit de la credință și
s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.

11. Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri,
și caută neprihănirea, evlavia, credința,
dragostea, răbdarea, blândețea.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței;
apucă viața veșnică, la care ai fost chemat și pentru care
ai făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.
13. Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu,
care dă viață tuturor lucrurilor,
și înaintea lui Hristos Isus,
care a făcut acea frumoasă mărturisire
înaintea lui Pilat din Pont,
14. să păzești porunca, fără prihană și fără vină,
până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos,
15. care va fi făcută la vremea ei
de Fericitul și singurul Stăpânitor,
Împăratul împăraților și Domnul domnilor,
16. singurul care are nemurirea,
care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii,
pe care niciun om nu l-a văzut,
nici nu-l poate vedea și
care are cinstea și puterea veșnică! Amin.
17. Îndeamnă pe bogații veacului acestuia
să nu se îngâmfe și
să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice,
ci în Dumnezeu,
care ne dă toate lucrurile din belșug,
ca să ne bucurăm de ele.
18. Îndeamnă-i să facă bine,
să fie bogați în fapte bune,
să fie darnici,
gata să simtă împreună cu alții,
19. așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare,
drept comoară, o bună temelie,
pentru ca să apuce adevărata viață.
20. Timotee, păzește ce ți s-a încredințat;
ferește-te de flecăriile lumești
și de împotrivirile științei, pe nedrept numite astfel,
21. pe care au mărturisit-o unii,
și au rătăcit cu privire la credință.

Harul să fie cu voi! Amin.

INVESTIȚIE ETERNĂ

(LECTȚIA a 8-a – Martie, 25. 2018)

„Strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă și nici nu le fură.” (Matei 6:20)

Adevărul Evangheliei schimbă profund modul în care privim realitățile vieții și modul în care ne investim viața pentru eternitate.

Luni – Citește: 1 Timotei 6:1-21 (Meditează: 1 Timotei 6:1-2)

Evanghelia nu a incitat sclavii la revoltă socială, dar a schimbat radical relațiile dintre sclavi și stăpâni, dintre angajați și angajatori. În secolul întâi, jumătate din populația Imperiului Roman era formată din sclavi. Mulți dintre ei erau foarte educați; profesori, medici, administratori, etc., dar erau considerați unelte cuvântătoare. Doar în comunitatea Bisericii creștine, sclavii erau acceptați și tratați ca frați în Hristos.

Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. (Galateni 3:28)

Sclavii credincioși erau datori să-și respecte stăpânii necredincioși, pentru a fi o bună mărturie, iar pe cei credincioși să nu-i disprețuiască, sub cuvânt că sunt "frați". În epistola adresată bisericii din Efes, Pavel scrie: *„Robilor ascultați de stăpânii voștri pământești,... slujiți-le cu bucurie ca Domnului... Și voi, stăpânilor, purtați-vă la fel cu ei; feriți-vă de amenințări, ca unii care știți că Stăpânul lor și al vostru este în cer, și că înaintea Lui nu se are în vedere fața omului.” (Efeseni 6:5-9)*

Ce faci când nu îți convine învățătura Domnului Isus?

Marti – Citește: 1 Timotei 6:1-21 (Meditează: 1 Timotei 6:3-5)

Astăzi gândirea post-modernă nu acceptă Adevărul revelat și fiecare caută adevărul care îl satisface. Chiar în biserici se strecoară învățători care impresionează prin aroganță și urmăresc un câștig, de cele mai multe ori, de imagine și prestigiu. Pavel avertizează:

Dacă învață cineva pe oameni învățatură deosebită, și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos și de învățătura care duce la evlavie, este plin de mândrie și nu știe nimic... Ferește-te de astfel de oameni. (1 Timotei 6:3-5)

Adesea, cei ce răspândesc erezii, nici măcar nu știu ce fac sau ce cred. Mulți ajung la învățături antichristice deoarece au numai o spoială de învățătură și nu înțeleg nici Scripturile, nici harul lui Dumnezeu.

De ce ar trebui să te ferești de astfel de oameni?

Miercuri – Citește: 1 Timotei 6:1-21 (Meditează: 1 Timotei 6:6-10)

Învățătura sănătoasă duce la evlavie, iar „*evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig*” - iată perspectiva corectă a vieții de credință! Este surprinzător cât de puțin avem nevoie pentru a trăi decent! Bogăția nu aduce liniște și pace în suflet. Augustin spunea, *Dumnezeule, ne-ai făcut pentru Tine și sufletele noastre nu-și vor găsi odihă decât atunci când se vor odihni în Tine!* Pavel mărturisea: „*Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos care mă întărește.*” (Filipeni 4:12-13)

Cum prezintă ”Evanghelia” prosperității acest „*pot totul în Hristos*”?

Motivat de dorința de prestigiu, putere, posesiuni și plăcere, omul este o ființă mereu nemulțumită. Întrebat, cât este de ajuns, un mare magnat spunea: *”Puțin mai mult!”* Dorința de îmbogățire și iubirea de bani duce la dezastru. Banul poate fi un bun slujitor, dar este un stăpân rău! Dacă acceptăm că Dumnezeu este proprietarul, iar noi suntem doar administratori ai bunurilor, vom învăța să investim în eternitate. Cum îți modelează Evanghelia atitudinea de administrator?

Joi – Citește: 1 Timotei 6:1-21 (Meditează: 1 Timotei 6:11-16)

Imperativele folosite de Pavel pentru Timotei sunt: *Fugi...! Caută...! Luptă-te...! Păzește...!* Ascultarea de aceste imperative ne va ajuta să rămânem în adevăr. Înaintea lui Pilat, Isus a mărturisit: „*Oricine este din Adevăr ascultă glasul Meu.*” (Ioan 18:37) Citește: Ioan 8:31-32.

De ce trebuie să rămâi în adevăr, dacă vrei să fii ucenicul lui Isus?

Motivația cea mai puternică pentru a rămâne și a umbla în adevăr stă în faptul că Dumnezeu există și că istoria omenirii se va încheia cu arătarea în slavă a Domnului Isus Hristos. Cine vrea să împace această viziune asupra lumii (worldview) cu un mod de viață centrat în plăcerea de o clipă a păcatului sau cu o etică dictată de oportunități, va trăi schizofrenia spiritului. Nu este suficient să știi și nici măcar să crezi la nivel intelectual! *„Și dracii cred... Și se înfioară!” (Iacov 2:19)*
Cum îți afectează adevărul care îl știi, trăirea de fiecare zi?

Vineri – Citește: 1 Timotei 6:1-21 (Meditează: 1 Timotei 6:17-21)

Pavel revine la problema posesiunilor și la administrarea lor. Bogăția folosită doar pentru sine, nu oferă siguranță. Bogatul căruia i-a rodit țarina se ferece pentru tot ce a dobândit. *„Dar Dumnezeu i-a zis: Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?”* Domnul Isus avertizează: *„Tot așa este cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.” (Luca 12:16-21).*

Cum îți poți folosi bunurile pentru a te îmbogăți față de Dumnezeu?

Cuvântul *”știință”*, în greacă, *”gnosis”* înseamnă *”cunoaștere”*. Timotei trebuie să se ferească de *”pălăvrăgelile profane și de contrazicerile numite pe nedrept cunoștință (gnoseos)”*. Viziunea asupra lumii și modul în care ne raportăm la realitate are de a face cu: Ce este real? (Adevărul); Ce este bine? (Etica); Ce este plăcut? (Experiența). Aceste trei domenii trebuie să se armonizeze în viața celui credincios.

Chiar crezi ceea ce știi? Chiar trăiești ceea ce crezi?

Sâmbătă – Citește: 1 Timotei 6:1-21 (Recapitulează)

Biserica este comuniunea de credință, speranță și iubire. Adevărul și harul zidesc Biserica, iar Biserica susține și înalță adevărul și harul prin trăire și proclamare, într-o lume înstrăinată de Dumnezeu.

Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții. (Filipeni 2:14-16)

În ce măsură te ajută părtășia bisericii să trăiești în adevăr?

Numai iubirea practică este dovada credincioșiei față de Adevăr.

Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați. Dar cine are bogățiile lumii acesteia, și vede pe fratele său în nevoie, și își închide inima față de el, cum rămâne în el dragostea de Dumnezeu? Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul. Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și ne vom liniști inimile înaintea Lui. (1 Ioan 3:16-19)

În ce măsură practici iubirea și adevărul în contextul bisericii?

Dumnezeu este comuniunea desăvârșită, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. „Căci Trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Logosul și Duhul Sfânt, și acești Trei sunt Una” (1 Ioan 5:8). În Ghetsimani, Isus S-a rugat:

Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una - Eu în ei, și Tu în Mine - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine. (Ioan 17:21-24)

În ce măsură întărești unitatea bisericii prin părtășia ta cu Dumnezeu?

Notă:

În întocmirea acestui ghid de studiu am consultat:

Guard the Truth, by John Stott, InterVarsityPress, 1996

Be Faithful, Warren W. Wiersbe, Victor Books, 1988